

ตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ของประเทศไทย

พงษ์เทพ ภูเดช¹ วรพล วัฒนนานนท์²

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ค้นหาตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย และนำเสนอกลยุทธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มีรูปแบบการวิจัยแบบผสมเชิงอธิบาย โดยการวิเคราะห์เชิงปริมาณก่อน ด้วยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และพนักงานระดับหัวหน้างาน ที่ทำงานด้านการจัดซื้อจัดหาในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย จำนวน 400 แห่ง จากสถานประกอบการจำนวน 4,133 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสมการโครงสร้าง แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยการจัดสนทนากลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าไคสแควร์ 168 ($df = 85$) ค่า p -value 0.051 และ RMSEA 0.027 ปัจจัยด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยส่งผ่านปัจจัยด้านความสัมพันธ์ผู้จัดหากับผู้ซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการจัดสนทนากลุ่ม กลยุทธ์ที่นำเสนอแบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ 1) การพัฒนาผู้จัดหาจะต้องสร้างความร่วมมือด้านวัตถุดิบ มีการควบคุมคุณภาพวัตถุดิบที่เข้มงวด และควบคุมต้นทุนวัตถุดิบให้สามารถแข่งขันได้ และ 2) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหากับผู้ซื้อ จะต้องบูรณาการความร่วมมือเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าร่วมกัน

คำสำคัญ: การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ; ความสัมพันธ์ผู้จัดหาวัตถุดิบ; อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹ วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน, มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 2410/2 ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร, กรุงเทพฯ 10900, ประเทศไทย
 อีเมล: Pongtep.ph@ssru.ac.th

² หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

The Effects of Customer Satisfaction and Antecedents on the Customer Loyalty of Low-Cost Airline Customers in Thailand

Pongtep Phudetch¹ Worrapon Wangkananon²

Abstract

This research aims to Find the model for the development of raw material suppliers in the textile and garment industry in Thailand. And propose strategies to increase operational efficiency There is a mixed-oriented research model. By quantitative analysis first With the use of questionnaires with the sample group, namely, administrators and supervisors Working in the procurement of 400 textile and garment factories in Thailand from 4,133 establishments analyzing data with structural equations And then analyze the qualitative data to explain the results from quantitative analysis with group discussion.

The results of the data analysis showed that the model was consistent with the empirical data in a good manner. With the chi square 168 value ($df = 85$), p -value 0.051 and RMSEA 0.027. The development factor of the raw material supplier has both direct and indirect influence on the operational efficiency. By passing on the supplier relationship factor to the buyer Which is consistent with the results of qualitative analysis by group discussion The proposed strategy is divided into two parts: 1) Development. The supplier must establish raw materials cooperation. With strict quality control of raw materials And control raw material costs to be competitive 2) Building relationships between suppliers and buyers Must integrate cooperation to meet the needs of customers together

Keywords: Supplier Development; Supplier Relationship; Textile and Garment Industry

Type of Article: Research Article

¹ College of Logistics and Supply Chain, Sripatum University
2410/2 Phaholyotin Road, Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand
E-mail: Pongtep.ph@ssru.ac.th

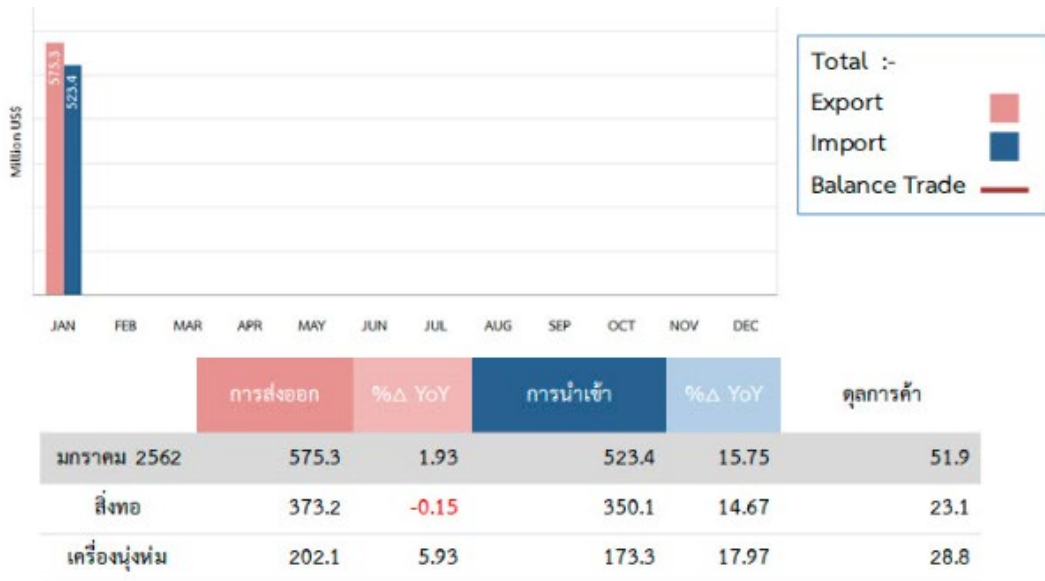
² Doctor of Philosophy Program, College of Logistics and Supply Chain, Sripatum University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้

อย่างต่อเนื่อง สถานการณ์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เดือนมกราคม 2562 แสดงดังภาพ 1 ซึ่งพบว่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.93 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปี 2561

สถานการณ์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เดือนมกราคม 2562

ภาพ 1 รวมการค้าระหว่างประเทศของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เดือน มกราคม 2562

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เดือนกุมภาพันธ์ 2562

หลายปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเผชิญกับปัญหามากมาย การแข่งขันที่รุนแรงจาก จีน อินโดนีเซีย กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม ทำให้เกิดภาวะการชะลอตัวของอุตสาหกรรม มูลค่าการส่งออกทรงตัว และมีการคาดการณ์ว่าการส่งออกจะลดลงมากขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำในประเทศคู่ค้า ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงได้ทำการศึกษาวิจัย ตัวแบบการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ ด้านการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบที่มีอิทธิพล ต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบ ต่อความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย และวิเคราะห์องค์ประกอบ ด้านความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัตถุดิบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

2. เพื่อหาตัวแบบ ปัจจัยเชิงสาเหตุ ด้านการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ

ดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

3. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบแก่อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งรัฐบาลและภาคเอกชน

สมมุติฐานการวิจัย

1. การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ของผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ

2. ความสัมพันธ์ของผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย อันได้แก่ ปัจจัยความสัมพันธ์ผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของ ประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ณ สิ้นปี 2560 (เดือนมกราคม - ธันวาคม) มีจำนวนรวม 4,133 โรงงาน ได้แก่ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร (Department of Industrial Works, 2017)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ขอบเขตด้านพื้นที่ซึ่งแสดงถึงขอบเขตทางภูมิศาสตร์ และที่ตั้งขององค์กรอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

4. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนิน

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ตั้งแต่ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 – สิงหาคม พ.ศ. 2561

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการ ทำให้ได้ข้อค้นพบในเชิงวิชาการเกี่ยวกับการอธิบายถึงตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

2. ประโยชน์ทางวิชาชีพ หรือการนำไปปฏิบัติ ผู้บริหารสามารถวางแผนและกำหนดนโยบายของธุรกิจได้

3. เพื่อประมวลสาระสรุปแนวทางการไปปรับใช้ในการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในโซ่อุปทาน และอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเขียนแผนส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย โดยหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน

การทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier Development) การปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ นำไปสู่ข้อดีในการแข่งขัน ความสามารถในการทำกำไร (Joshi, Kharat, Raut, Kamble & Kamble, 2017) สำหรับผู้เขียนคนแรกสำหรับการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบระบุว่า การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ เป็นเครื่องมือการจัดซื้อที่มีประสิทธิภาพมาก (Leenders, 1966) งานวิจัยของ Leenders มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้นสำหรับกิจกรรมการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ จึงมีการพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

2. ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความสัมพันธ์กับผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier relationship management) การจัดการความสัมพันธ์ กับ ผู้จัดหา

วัตถุดิบ เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับ ผู้จัดหาวัตถุดิบหลักเป็นหลัก โดยแนวคิดนี้อยู่ภายใต้มุมมองของการจัดการโซ่อุปทาน หรือจุดที่ลูกค้าและผู้จัดหาวัตถุดิบมีการพัฒนาความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier Performance) Sindhuja (2014) ได้ทำการศึกษาลงถึงแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ผลการศึกษพบว่า การรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูลภายในองค์กรและระหว่างองค์กรที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับโซ่อุปทาน ซึ่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของซัพพลายเชน ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ประกอบด้วย ความคล่องตัว (Agility) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ต้นทุนและค่าใช้จ่าย (Cost) การตอบสนองต่างๆ (Responsiveness) Ahimbisibwe, Muhwezi and Nangol (2016) พบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ การวิจัยพบว่าสัญญาจ้างภายนอก ความไว้วางใจจากผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ พฤติกรรมฉวยโอกาสเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของประสิทธิภาพของผู้จัดหาวัตถุดิบซึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน มีความคล้ายคลึงกันกับ การศึกษาของ Sindhuja (2014)

นิยามศัพท์

การศึกษาวิจัย ตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย มีคำศัพท์ที่สำคัญเพื่อให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

ผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier) หมายถึง คู่ค้า และผู้จัดหาวัตถุดิบในกระบวนการผลิตของบริษัท หรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตของบริษัท เช่น ผู้จัดหาผ้าผืนให้แก่บริษัทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกบริษัท

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier performance) หมายถึง ผลการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ด้านคุณภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ ความสามารถในการจัดส่ง ความยืดหยุ่น ความสามารถในการลดต้นทุน และความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

คุณภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier quality) หมายถึง ผู้จัดหาวัตถุดิบที่สามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ตามข้อกำหนด ในการดำเนินงานในกระบวนการผลิตของบริษัท รวมไปถึงคุณภาพการบริการที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน

คุณภาพวัตถุดิบ (Material quality) หมายถึง การดำเนินงานที่เป็นไปตามข้อกำหนดคุณภาพของสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เช่น คน เครื่องจักร วัตถุดิบ ที่มีส่วนสำคัญส่งผลกระทบต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์

ความร่วมมือด้านวัตถุดิบ (Materials collaboration) หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผน จัดซื้อและการผลิตสินค้าร่วมกันระหว่างบริษัทและผู้จัดหาวัตถุดิบ

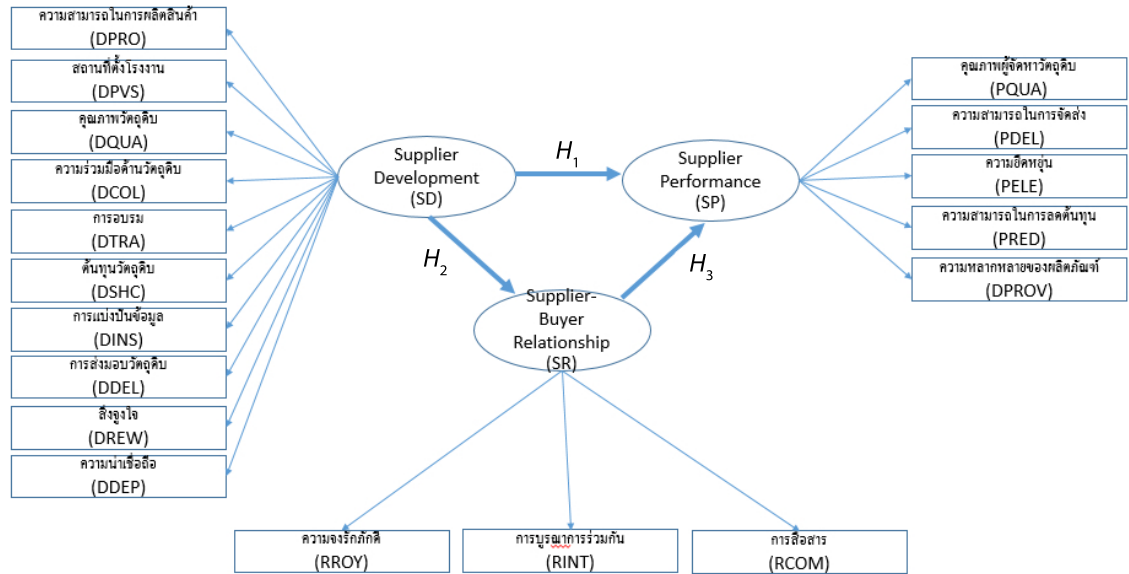
การอบรม (Training) หมายถึง กระบวนการและกิจกรรมที่จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะความชำนาญของผู้จัดหาวัตถุดิบ

ต้นทุนวัตถุดิบ (Materials costs) หมายถึง ต้นทุนจากวัตถุดิบในการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการแปรรูปวัตถุดิบ

การแบ่งปันข้อมูล (Information sharing) หมายถึง การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ การติดต่อประสานงาน การใช้ข้อมูลร่วมกัน

การส่งมอบวัตถุดิบ (Materials delivery) หมายถึง ความสามารถในการจัดส่งสินค้าได้ตรงตามจำนวนและทันตามเวลาที่ลูกค้าต้องการ ได้อย่างแม่นยำ

กรอบแนวความคิด

ภาพ 2 กรอบแนวความคิด

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมเชิงอธิบาย (Explanatory Mixed Methods Designs) เป็นการนำวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาใช้ในการวิจัย โดยการนำเอาจุดแข็งของการวิจัยทั้ง 2 รูปแบบใช้ประกอบกัน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการให้ข้อมูลในแนวทางที่ให้ข้อมูลที่จะสามารถนำมาใช้โดยทำการแปรผลและยืนยันด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ การจัด

ประชุมกลุ่ม (Focus Group) อีกครั้ง โดยแบบแผนการวิจัยนี้เรียกว่า การวิจัยแบบผสมเชิงอธิบาย (Explanatory Mixed Methods Designs) (Yurarach, 2016)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขนาดตัวอย่างการวิจัยคือ ผู้บริหาร และพนักงานระดับหัวหน้างาน ที่ทำงานด้านการจัดซื้อจัดหาในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย จำนวน 400 แห่ง จากสถานประกอบการจำนวน 4,133 แห่ง ดังตาราง 1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ตาราง 1

การเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ลักษณะกิจการ	N = ประชากร	n = กลุ่มตัวอย่าง
1. เส้นใยและปั่นด้าย	166	16
2. ทอผ้า	610	59
3. ฟอกย้อม	235	23
4. พิมพ์ผ้า	144	14

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตาราง 1

การเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะกิจการ	N = ประชากร	n = กลุ่มตัวอย่าง
5. เคหะสิ่งทอ	183	18
6. ถักผ้า	660	64
7. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2,135	206
รวม	4,133	400

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้องก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้เทคนิคสถิติชื่อว่าแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (Structural equation modeling: SEM) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลเชิงโครงสร้าง วิเคราะห์องค์ประกอบ วิเคราะห์อิทธิพล (Angsuchoti, Wijitwanna, & Pinyopanuwat, 2014)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง 3 ตัวแปร 1) การพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ (SD) 2) ความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัตถุดิบกับผู้ซื้อ (SR) 3) ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบ (SP) พบว่า ความ

สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 คู่ โดยทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีรายละเอียดตามตาราง 2

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ที่ได้มาจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางพฤติกรรมและสังคมศาสตร์ เพื่อตรวจสอบตัวแปรสังเกตได้ตามที่กำหนดและวิเคราะห์ว่าตัวแปรหรือโมเดลที่กำหนดสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ส่งผลต่อการรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และค่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง 3 ตัว

ตัวแปร	SD	SR	SP
SD	1		
SR	.845**	1	
SP	.839**	.786**	1
Mean	4.2503	4.2870	4.3136
SD	.47885	.48770	.52862

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 1009.913; $df = 3$, $p = .000$

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .757

หมายเหตุ ** $p < .01$, * $p < .05$

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า รูปแบบการวัดตัวแปรการพัฒนา

ผู้จัดทำวัดคุณ (SD) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 44.32$; $df = 21$, $p = 0.00212$) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.94 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนเหลือ (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.053 แสดงว่าโมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ พบว่ามีค่าเป็นบวกทั้งหมดมีขนาดตั้งแต่ .57 ถึง .85 และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (B) ของการพัฒนาผู้จัดทำวัดคุณ (SD) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การอบรม (DTRA) ร้อยละ 85 และ ความร่วมมือด้านวัดคุณ (DCOL) ร้อยละ 84 และพิจารณาการตรวจสอบความตรงตามภาวะเชิงสนธิฐาน (Convergent validity) ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงกว่า 0.5 ดังนั้น โมเดลการ

พัฒนาผู้จัดทำวัดคุณมีความตรงที่ดีในการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในรูปแบบจำนวน 3 คู่ ทุกคู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดทำวัดคุณกับผู้ซื้อแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า รูปแบบการวัดตัวแปรตัวแปรความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัดคุณกับผู้ซื้อ (SR) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.00$; $df = 0.00$, $p = 1.0000$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ พบว่ามีค่าเป็นบวกทั้งหมดมีขนาดตั้งแต่ .38 ถึง .55 และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว โมเดลของความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัดคุณกับผู้ซื้อ (SR) มีความตรงที่ดีในการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดตามตาราง 3

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความสัมพันธ์ของผู้จัดทำวัดคุณกับผู้ซื้อ

ตัวแปร	RROY	RINT	RCOM
RROY	1.000		
RINT	.657**	1.000	
RCOM	.548**	.581**	1.000
Mean	4.3700	4.1942	4.0908
SD	.48742	.54823	.79073

Bartlett's Test Sphericity Chi-Square = 418.376; $df = 3$, $p = .000$

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling adequacy = .707

หมายเหตุ: ** $p < .01$

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในรูปแบบจำนวน 5 คู่ ทุกคู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดมีค่าเท่ากับ .787 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการจัดส่งและการขนส่ง (PDEL) กับความยืดหยุ่น (PFLE) รองลงมา มีค่าเท่ากับ .683 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (PPROV) กับความยืดหยุ่น (PFLE) และต่ำสุด .493 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการจัดส่งและการขนส่ง (PDEL)

กับต้นทุนที่ลดลง (PRED) โดยมีค่า Bartlett's Test Sphericity มีค่า = 1073.544; $df = 10, p = .000$ ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีรวม Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .829 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของความสัมพัทธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อแปรรูปมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ รายละเอียดตาม ตาราง 4

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ

ตัวแปร	PQUA	PDEL	PFLE	PRED	PPROV
PQUA	1.000				
PDEL	.590**	1.000			
PFLE	.536**	.787**	1.000		
PRED	.583**	.493**	.501**	1.000	
PPROV	.534**	.643**	.683**	.558**	1.000
Mean	4.2750	4.2100	4.1617	4.3808	4.2192
SD	.60393	.64398	.70679	.59349	.73008

Bartlett's Test Sphericity Chi-Square = 1073.544; $df = 10, p = .000$

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling adequacy = .829

หมายเหตุ: ** $p < .01$

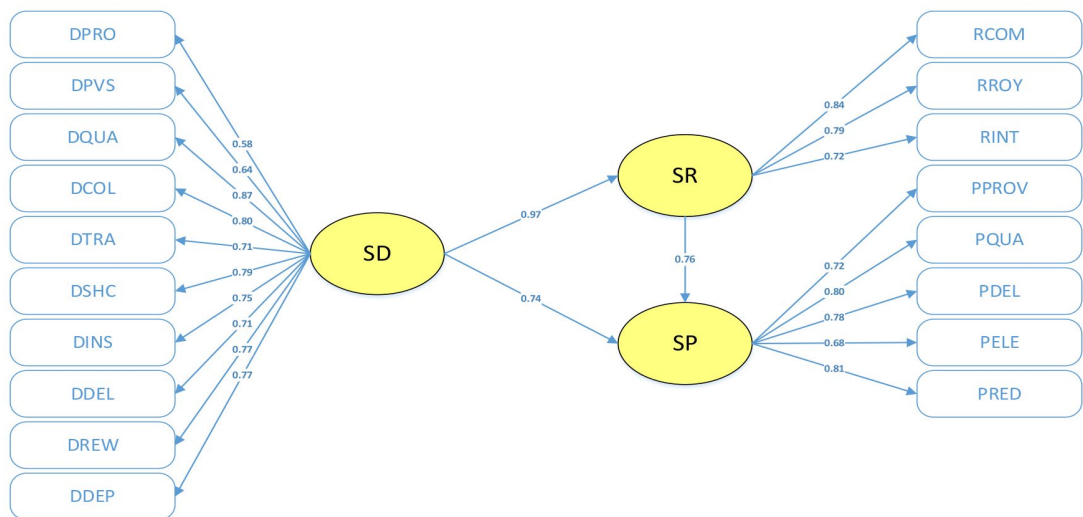
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่ารูปแบบการวัดตัวแปรประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ (SP) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Chi-square = 1.26 ; $df = 2, p = 0.53241$) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ดัชนีวัดระดับความ

กลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนเหลือ (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.026 แสดงว่าโมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ พบว่ามีค่าเป็นบวกทั้งหมดมีขนาดตั้งแต่ .33 ถึง .64 และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบมาตรฐาน (B) ของประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัดดูดิบ (SP) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความยืดหยุ่น (PFLE) ร้อยละ 64 และพิจารณาการตรวจสอบความตรงตามภาวะเชิงสันนิษฐาน (Convergent validity) ตัวแปรสังเกตได้ที่วัดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงกว่า 0.5 ดังนั้น โมเดลการพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบมีความตรงที่ดีในการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุของการพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทาน และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัดดูดิบอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลการตรวจสอบ

ความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของด้านการพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัดดูดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ตามสมมติฐานข้อ 1-3 ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก คือ การพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบ (SD) ความสัมพันธ์ผู้จัดทำวัดดูดิบกับผู้ซื้อ (SR) รวมจำนวน 2 ตัวแปร และตัวแปรแฝงภายในจำนวน 1 ตัวแปร คือ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของการพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบ (SP) ผลการตรวจสอบความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานข้อ 1-3 พบว่าค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 168 ที่องศาอิสระ 85 ระดับนัยสำคัญ .051000

Chi-Square = 168, $df = 85$, p - value = 0.051000, RMSEA = 0.027

ภาพ 3 รูปแบบความสัมพันธ์การพัฒนาผู้จัดทำวัดดูดิบที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทานและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัดดูดิบอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย

ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .93 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) .94 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ .052 แสดงว่าสมมติฐานตามข้อ 1 - 3 ตัวแปรในรูปแบบของ

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามภาพ 3 เมื่อพิจารณาผลรวมของอิทธิพล (Total Effect = TE) โดยตัวแปรที่เป็นตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปรที่มีต่อตัวแปรแฝงประสิทธิภาพผู้จัดทำวัดดูดิบ (SP) ตามตาราง 5 สามารถแยกประเภท

ตัวแปรอิสระได้เป็นกลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงตามผลการวิเคราะห์ที่เสนอ ดังนี้ อิทธิพลของตัวแปรการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีอิทธิพลทางตรงไปยังตัวแปรประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ (SP) สรุปได้ว่าตัวแปรการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ (SD) มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุด ซึ่งมีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ .97 รองลงมาคือ ตัวแปรความสัมพันธ์ผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ (SR) มีขนาด

อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ .74 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง (DE) สำหรับอิทธิพลทางตรงของตัวแปรการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ (SD) ส่งผ่านมายังตัวแปรความสัมพันธ์ผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ (SR) มีอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ .76 ค่าอิทธิพลโดยรวมของแต่ละตัวแปรมีค่าสูงตามลำดับไปในทิศทางเดียวกัน และส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานผู้จัดหาวัตถุดิบ (SP)

ตาราง 5

ผลการวิเคราะห์ความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์ของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีอิทธิพลทางตรงไปยังประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ

ตัวแปร	SP			SD		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE
SR	0.74 (0.01) 19.76	0.54 (0.01)	0.20 (0.01) 4.15	0.76 (0.05) 19.68		0.76 (0.05) 19.68
SD	0.97 (0.05) 15.45		0.97 (0.05) 15.45			
ค่าสถิติ $X^2 = 168$ $df = 85$ $p = .0510$ $GFI = .93$ $AGFI = .94$ $RMR = .023$						
ตัวแปร	DPVS	DQUA	DCOL	DTRA	DSHC	DINS
ความเที่ยง	0.33	0.41	0.76	0.64	0.50	0.62
ตัวแปร	DDEL	DREW	DDEP	DPRO	RROY	RINT
ความเที่ยง	0.56	0.50	0.60	0.60	0.67	0.60
ตัวแปร	RCOM	PQUA	PDEL	PFIE	PRED	PROV
ความเที่ยง	0.49	0.51	0.62	0.59	0.45	0.64
สมการโครงสร้าง R^2	SD	SR	SP			
	0.61	0.99	0.89			

* $p < .01$

หมายเหตุ: * $p > .05$, ** $p > .01$, TE = ผลอิทธิพลรวม (Total Effect), IE = อิทธิพลทางอ้อม

(Indirect Effect) DE = อิทธิพลทางตรง (Direct Effect), ตัวเลขในวงเล็บ = ค่า Standard Error

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ ที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย สามารถเสนอผลการวิจัย จำแนกรายองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) องค์ประกอบของการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ สถานประกอบการควรให้ความสำคัญกับคุณภาพวัตถุดิบอยู่ระดับมากที่สุด ซึ่งอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างผลิต โดยมีจุดเด่นคือมีการผลิตโดย แรงงานที่มีฝีมือ มีประสบการณ์และได้รับความเชื่อถือจากลูกค้ามานาน แต่ก็มีจุดอ่อนคือคุณภาพวัตถุดิบในประเทศและขาดการพัฒนาคุณภาพสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การเชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนของการผลิตก็ยังไม่ดีนัก การให้ความสำคัญกับการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบ เชื่อมโยงการพัฒนาพร้อมกับกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อนำเสนอสินค้าที่ครบวงจรตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และมูลค่าเพิ่มโดยมีการพัฒนาร่วมกันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต และมีการใช้ข้อมูลร่วมกัน 2) ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบ และ ผู้ซื้อ ให้ความสำคัญกับปัจจัยการสื่อสารระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบและผู้ซื้อ ความจงรักภักดี และการบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบกับผู้ซื้อ และ 3) ตัวแปรประสิทธิภาพผู้จัดทำวัตถุดิบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ ความสามารถในการลดต้นทุน คุณภาพของผู้จัดทำวัตถุดิบ ความสามารถในการจัดส่ง ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และความยืดหยุ่น

2. ผลการวิจัยของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบด้านความสัมพันธ์ของผู้จัดทำวัตถุดิบ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ของประเทศไทย มีผลการวิจัยที่สำคัญ คือ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบและการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กัน มากที่สุด สถานประกอบการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่องานจัดซื้อ จัดหา ควบคู่กับการให้ความสำคัญระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบนั้น จะส่งผลที่ดีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของการจัดซื้อ จัดหาขององค์กรอีกด้วย

3. ผลการวิจัยในการค้นหาตัวแบบ การพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ผลการวิจัยที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบในสถานประกอบการควรต้องให้ความสำคัญต่อคุณภาพผู้จัดทำวัตถุดิบ การดำเนินต้องมีความยืดหยุ่น มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ความสามารถในการจัดส่ง และที่สำคัญ คือ ความสามารถในการลดต้นทุน ดังนั้น การพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบ ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือด้านวัตถุดิบ 2) การอบรม 3) คุณภาพวัตถุดิบ 4) การแบ่งปันข้อมูล 5) ความสามารถในการผลิตสินค้า 6) สิ่งจูงใจ 7) การส่งมอบวัตถุดิบ 8) ความน่าเชื่อถือ 9) ต้นทุนวัตถุดิบ 10) สถานที่ตั้งโรงงาน ผ่านการความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบและผู้ซื้อที่ต้องคำนึงถึง 1) ความจงรักภักดี 2) การบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบกับผู้ซื้อ 3) การสื่อสารระหว่างผู้จัดทำวัตถุดิบกับผู้ซื้อจึงเป็นสิ่งสำคัญในการค้นพบนี้

การอภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุ การพัฒนาผู้จัดทำวัตถุดิบที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทาน และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดทำวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย สามารถสรุปการอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลจากการวิเคราะห์ตัวแบบการพัฒนา ผู้จัดทำวัตถุดิบ ตัวแปรที่สำคัญ ซึ่งมีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยด้านคุณภาพวัตถุดิบ (DQUA) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพ

การดำเนินงานมาจากวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อความสามารถในการผลิตสินค้า ผู้จัดการวัตถุดิบที่มีการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบ ให้ได้มาตรฐาน ตรงตามหลักเกณฑ์ ด้านคุณภาพสินค้า มีกระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความร่วมมือกันด้านวัตถุดิบ (DCOL) การเพิ่มประสิทธิภาพ ของการจัดการโซ่อุปทาน เกิดจากการสร้างความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบ ที่มีการจัดการวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีความร่วมมือกัน ส่งผลให้ลดระยะเวลาในการส่งมอบ และลดต้นทุนตลอดทั้งโซ่อุปทาน ซึ่งเกิดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ความร่วมมือกันด้านวัตถุดิบ ยังครอบคลุมถึงการคาดการณ์ความต้องการ การจัดทำตารางการผลิต การนำหลักเกณฑ์คุณภาพวัตถุดิบที่มีแนวทางปฏิบัติร่วมกัน กำหนดเป็นมาตรฐานร่วมกัน ปัจจัยรองลงมาที่สำคัญคือ ด้านต้นทุนวัตถุดิบ (DSHC) การบริหารต้นทุน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้จัดการวัตถุดิบ เช่น การเจรจาต่อรองราคาวัตถุดิบ การดำเนินการเกี่ยวกับรอบการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและกระแสเงินสด เป็นต้น

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่าตัวแปรในฝั่งของการพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบนั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบและผู้ซื้อ ตามข้อสมมุติฐานข้อ 1) การพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดการวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย 2) การพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวก ต่อความสัมพันธ์ของผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ และ 3) ความ

สัมพันธ์ของผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดการวัตถุดิบ ผลการศึกษาของผู้วิจัย พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการทำให้สามารถรักษาความยืดหยุ่นในการผลิต การให้ความสำคัญกับคุณภาพวัตถุดิบ เพื่อส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดการวัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น โดยนำตัวแบบการพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ ที่ได้จากผลการวิจัย มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบท ที่แตกต่างกันของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อพัฒนาตลอดโซ่อุปทานทั้งการพัฒนาสินค้าการจัดการวัตถุดิบ และการผลิต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ตามทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ในตัวแปรทางด้านอื่นๆ อาทิ มาตรฐานสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย การจัดการความเสี่ยงอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย การบริหารแรงงาน การจัดการสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดประสิทธิภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย ที่เกี่ยวข้องกับการนำกลยุทธ์ และแนวคิดทางด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไปพัฒนาการศึกษาในอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตร มีการปรับกลุ่มตัวอย่างและรูปแบบการวิเคราะห์ตามลำดับชั้น (Multi level SEM) ในด้านตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดการวัตถุดิบต่อไป

References

- Ahimbisibwe, A., Muhwezi M., & Nangol S. (2016). Outsourced contracts, buyer-supplier trust, supplier opportunistic behavior and supplier performance in ugandan public procuring and disposing entities (PDEs). *Journal of public procurement, Issues*, 12(4), 435-470.
- Angsuchoti, S., Wijitwanna S., & Pinyopanuwat, R. (2014). *Statistical Analysis for Social Science and Behavioral Science Research: Techniques for Using LISREL Program* (4th ed.). Bangkok: Charoen Dee Mun Kong Printing. [in Thai]
- Data center and digital industry. *Thailand Textile Institute. International trade of Thai textile and garment industry in January 2019*. Retrieved from <https://www.thaitextile.org/th/insign/industrymovement.php#1>
- Department of Industrial Works. (2017). *Textile and Garment industry Data at the end of 2017: Author*. [in Thai]
- Industrial information Policy and Service Research Department. *Thailand Textile Institute*. (2017). Bangkok: Thailand Textile Institute. [in Thai]
- Joshi, S., Kharat, M., Raut, R., Kamble, S., & Kamble, S. (2017). To Examine the Relationships between Supplier Development Practices and Supplier-Buyer Relationship Practices from the Supplier's perspective. *Benchmarking: An International Journal*, 24(5), 1309-1336.
- Leenders, M. R. (1966). Supplier development. *Journal of Purchasing*, 2(4), 47-62.
- Sindhuja, P. N. (2014). Impact of information security initiatives on supply chain performance. *Information and Computer Security*, 22(5), 450-473.
- Su, J. (2013). Strategic sourcing in the textile and apparel industry. *Industrial management & data systems*, 113(1), 23-38.
- Yurarach, S. (2016). *Writing research reports in social science and humanities* (1st ed.). Bangkok: Vision prepress. [in Thai]